IN

ACADEMIA LIPSIENSI

FACVLTATIS MEDICAE

PRO-CANCELLARIVS

D. IO. ZACHARIAS PLATNER

PATHOL. P. P. ACADEMIAE DECEMVIR

COLLEGII MAI. PRINC. SOCIVS

D. III. SEPTEMBRIS ANNO MDCCXLV.

PANEGYRIN MEDICAM

INDICIT

ET

DE FASCIA INFIRMITATEM ADIVVANTE

DISSERIT.

Quotidianam obseruationem habent medentes, qui artem inter aulicos vrbanosque homines faciunt, verissimum esse, quod ab AVRELIO CORNELIO CELSO α) proditum legimus, infirmitatem omnibus morbis maxime obnoxiam esse. Inter viros enim inueniuntur non pauci, qui, vel literarum nimis cupidi, vel rerum, tum publicarum, tum priuatarum, procurationibus impliciti, animum negotiosa cogitatione fatigant, et corpus infirmum reddunt, aptumque, vt ex quauis occasione aduersam valetudinem contrahat. Aliis, viris aeque, ac foeminis, quibus domus ad propriam perniciem opime et opipare instructa est, qui assidue conuiuantur, nocet dubia coena, victus, plenior, et luxuriosior, potio valentior, et inertissimum desidiosissimumque, quo languescunt, otium. Nullus dubito, his nostris temporibus infirmitatem augeri cibo nimis iurulento, et calda, qua omnes, ex seculi more, inundamur. Discrimina vero recipit infirmitas, cum nonnulli totum corpus, alii partem, viscus aliquod, veluti stomachum, pulmonem, alii membrum quoddam imbecillum habeant, et naturae robore destitutum. Neque minus origine causaque differt infirmitas, cuius sedes non in aliis, quam solidis, partibus esse potest, ex quibus naturam, admirando diuinoque artificio, corpus fabricatam esse nouimus. In his vero, quamdiu vita retinetur, duplex robur deprehendere quilibet potest. Nam omnes fibrae, ex quibus corpus nostrum effectum contextumque est, constant ex elementis, quae non solum magnitudine et figura, sed etiam cohaerentia, qua inter se commissa continentur, differunt. A qua cohaerentia naturale illud robur, quod etiam post mortem relinquitur, proficisci videtur. Igitur fibrae, ex quibus variae partes componuntur, iusto rigidiores sunt, atque fragiliores, tenaciores, flaccidioresque, habent maiorem, minoremque, elasticitatem, ita, vt, si a re quapiam extrinsecus accedente intentae, vel flexae, fuerint, se ipsas possint restituere, vel minus possint. Praeter hoc vero na-

α) *De Medicina Lib. I. Cap. III.*

turale robur, eſt in corpore viuo alia vis, quae vitalis appellari poterit, a neruorum implicatione toto corpore pertinente profeсta. Nerui enim, ex cerebro tracti, et in corpus diuiſi, ſenſum motumque varium in partibus praeſtant, et illud naturale, ab elementorum cohaerentia dependens, robur non parum adaugent. Diſcrimen illud, quod naturale atque vitale robur intercedit, ſingulari ſtudio expoſuit Clariſſimus Vir IOHANNES NICOLAVS WEISIVS, Profeſſor Altdorfinus β). Summa vero inter vtramque, tum naturalem, tum vitalem, vim eſt conſenſio, ita, vt, ſi fibrae laxiores fiant, nerui etiam ſua virtute tandem deſtituantur, et, ſi neruorum reſolutio aliquod membrum infeſtauerit, illud etiam marcidum fiat, atque flaccidum. Quoniam vero arduum eſt, ac perdifficile, his infirmitatibus mederi, omni ope atque conſilio enitendum eſt iis, qui aegris, vario morborum genere laborantibus, ſanitatem promittunt, vt opportuna reperiant auxilia, et, ne quaedam ex his, quae etiam minus valida videri poſſint, negligant. Iam mihi propoſitum eſt, oſtendere, in variis caſibus infirmitatem multum adiuuari, imo etiam curari, tollique, vſu faſciarum, quibus variae corporis partes inuoluuntur, adſtringunturque. De herniis nihil commemoro, in quibus ea, quae, laxato peritonaeo, ex abdomine deuoluta ſunt, intus compelluntur, et ſola vinctura continentur, qua omne periculum auertitur, et, minimum in pueris, vitium etiam tollitur. Nec dicere attinet, articulos, ſi ſuis ſedibus exciderunt, poſtquam fuerunt repoſiti, per aliquot dies faſcia comprehendendos eſſe, vt laxiora ligamenta confirmentur. Nota eſt omnibus conſuetudo obſtetricum, quae puerperis, poſtquam partum enixae ſunt, abdomen faſcia deligant, quamuis non raro ignorent, cur hoc ita fiat. Nam et id ſaepius inter ſuperuacua, quam inter neceſſaria, eſt. Inueniuntur nonnulli, etiam in-

β) *In Diſſertatione de Diſcrimine motus elaſtici et vitalis fibrarum, Altdorfii*, MDCCXXXV. In robore illo vitali explicando, poſt BAGLIVIVM, totus fere fuit STAHLIVS, qui vero ei nimium tribuere videtur. Hoc autem fere neglexit BOERHAAVIVS. Confer, quae habet de vaſorum contractione propria VAN SWIETEN *in* BOERHAAVII *Aphoriſmum CXIII.* nec non GORTERVS *in Compend. Medicinae Tr. I. §. 17. Tr. XXI. §. 1.* et prae caeteris *Tr. XLVI. §. 8. p. 234.*

ter artis obstetriciae autores, qui hanc abdomen vinciendi rationem reprehendunt, ostenduntque, eam puerperis magna pericula adferre posse. Inter hos primo loco nominandus est peritus inter Gallos Chirurgus, vel propter probitatem, ingenuitatemque, quam in omnibus suis scriptis prae se ferre videtur, laudandus LA MOTTE γ). Is enim in testimonium adducit obseruationes, ab alio Chirurgo Gallo, LE PEU δ), scriptas, quibus etiam proprias addit. His clarum est, adstrictiori fascia supprimi illas muliebres purgationes, quae post partum prouenire solent, ita, vt, praeclusis venarum, sanguinem aliumque humorem fundentium, oris, retentaque materia, venter etiam intumescat, atque periculosissima vteri inflammatio, cum grauiori febre, moueatur. Sunt alii, qui nullo discrimine puerperis, fasciam non solum iniiciunt, sed etiam valentius adducunt, dicentes, sic ventrem erugari, atque ad priorem formam venustatemque reuocari. Nemini difficile erit, has lites componere, qui considerat, fasciam infirmitati mederi, et ideo admodum opportunam esse ventri, qui iam frequentius a partu, quem intus habuit, intentus, et, post hunc editum, resolutus, fuit, ex qua re magna fibrarum laxitas relinquitur. Id vero non solum musculis, ac peritonaeo, accidit, sed ipsi etiam vtero, qui, relaxatus, difficilius contrahitur. Haec res foeminam in magnum periculum adducere potest, si sanguis post partum ex vtero cum impetu, et ita, ruit, ut eius profusio illam exinanire atque interimere possit. Huic periculo opponitur fascia, quae arteriarum venarumque debilitatem adiuuare potest, dum illa receptacula, quae propter imbecillitatem se non satis subito contrahere possunt, moderate comprimit. Vasa enim, nimia intentione debilitata, laxataque, sanguinem cum periculo fundere, alia docent, eaque confirmabunt, quae mox de hydrocele exponam. Praeter hanc vasorum debilitatem nonnunquam foeminis, quae, vel frequentiorem, vel geminatam, prolem ediderunt, incidere solet, vt ipse vterus, relaxato peritonaeo, aliquantum e sede sua in prio-

γ) *Traité des Accouchemens L. V. Cap. IX. p. 792.*

δ) *La Pratique des Accouchemens par* LE PEU, *a Paris*, MDCXCIV, *p. 526.*

rem partem promoueatur, et ante pectinem promineat. Hoc autem, quod parturientibus nonnunquam summam difficultatem adferre potest, nisi foeminae aliter, ac caeteroquin fieri solet, et supinae, collocentur, post editum partum prohibere potest, quo minus τὰ λόχια recte proueniant. Et huic incommodo mederi fascia potest, si recte fuerit accommodata. Sed vero illa opus non est, si foemina primum partum enixa est, nisi ea corpus habeat valde rarum, et, ex aliis occasionibus, infirmum. Imo in hac, aliisque, si imus venter, et ei subiectus vterus, vel adstrictiori fascia, impositisque densioribus pannis, vel valentioris fasciae duriori nodo, vrgentur, inflammatio, cum mortis periculo, excitari potest. Perniciose enim, et pestifere, cum puerperis agunt obstetrices, quae illam, quam abdomini iniiciunt, fasciam, non acu, fibula, ligula, vel sutura, sistunt, sed pleniori, duriorique, quem connectunt, nodo. Sunt aliae occasiones, in quibus hanc fasciarum vtilitatem manifeste comperimus, et manu quasi tenemus, veluti, si aqua hydropicis emittitur. Nam, si venter valde intentus fuit, vix sine pernicie ex eo omnis humor effundi potest, nisi is a chirurgo prematur, vel fascia, quae paulatim adducenda arctandaque est, circumdetur. Experientia enim in his ipsis curationibus docuit, homines, quibus omnis aqua simul euocata fuit, nonnunquam in ipso opere animae defectione esse extinctos; Cuius rei non aliam, magisque probabilem, causam inuenio, quam, quod sanguis per vasa, quae ab aquarum mole pressa fuerunt, et coarctata, nunc autem, emissis aquis, relaxata, deficiente renixu, non possit perlabi. Arteriarum naturalem contractionem ad sanguinis motum plurimum facere, exploratum est, confectumque. Qui itaque, ex veteribus, hydropicos curaturi, ventrem ictu perforauerunt, eos curationem diuidere, et primo die non, nisi aliquam partem humoris, effundere oportuit, atque per insequentes dies, id, quod eius reliquum erat. Iam vero, si abdomen premitur, adstringiturque, sine periculo aqua simul emitti potest, donec eius nullum vestigium appareat. Nouum fasciae, vel cinguli, genus ad id excogitauit delineauitque Celeberrimus Vir ALEXANDER

DER

DER MONRO ε). Operarii homines, qui grauiora pondera ferunt, mouentque, cingulo abdomen coërcent, ex qua vinctura robur ſibi augeri exiſtimant. In febribus nonnunquam graues capitis dolores ſunt, aduerſus quos prima plerumque curatio eſt, faſciam capiti circumdare, eamque paulo magis adſtringere. Et iam HIPPOCRATES habuit τὰ ἐρμάσματα καὶ ἀποστηρίγματα, fulcimenta, et ſtabilimenta, mediantibus faſciis, pectori atque coſtis, nec non capiti, aptanda, ne illae partes ab arteriarum ictibus, tuſſi, ſternutatione, concuterentur, et, vt firmarentur etiam capitis ſuturae ζ). Apud GALENVM legimus, olim aurigas coſtarum continendarum cauſa faſcia vſos eſſe, quam ἁμαρτηλάτην nominauerunt η). Foeminae vrbanae, delicate molliterque educatae, quibus magna laterum infirmitas, virium imbecillitas, eſt, ſi a teneris rigidioribus thoracibus amiciuntur, vt gratam proceritatem gracilitatemque conſequantur, his cataphractis tandem adeo adſueſcunt, vt, ſi illis exutae incedere velint, aliquam infirmitatem moleſtiamque ſentiant. Non quidem ignoro, vim maximam eſſe etiam rerum minimarum, ſi earum longa iam conſuetudo facta eſt, ſed vero hanc non ſolam huius debilitatis, quam ſentiunt, cauſam eſſe, ex aliis compertum habeo. Huius rei enim teſtem citare poſſum Illuſtrem Virum GERARDVM VAN SWIETEN θ), incomparalem magni Praeceptoris interpretem, et ob id ea, quae is obſeruatione notauit, totidem verbis transferam: *Memini, me curaſſe nobilem puellam, qua in genere neruoſo mobiliorem nunquam vidi: a minimo ſono, lumine viuidiori, conuellebatur illico, miros motus cum lacerationis ſenſu in abdomine ſentiens: nec ferulacei ſucci, nec adeo ſalubre in his caſibus caſtorei virus, proderant: dum autem faſciis crura, femora, totum abdomen ad mammas*

ε) Vid. *The Medical Eſſays publiſhed in Edenburgh, Vol. I. Obſ. XVIII. p. 214.*

ζ) Vid. HIPPOCRATES *de Medici officina Comm. III. Text. 37. T. XII. Edit.* CHARTERII *p. 111.* confer VIDVM VIDIVM *in Chirurg. Lib. III. Cap. VIII. p. 72.*

η) Vid. GALENVS *de Faſciis Cap. VI. Text. 106. T. XII. Edit.* CHARTERII *p. 497.* figura in Tabulis expreſſa eſt, quae eodem volumine continentur.

θ) *In Comment. in Aphoriſmum* BOERHAAVII *XXVIII. p. 35.*

mas vsque firmabantur, remisit statim molestum malum, et datis dein idoneis remediis conualuit: per menses tamen sic, instar Mumiae Aegyptiacae fere, fasciis circumductis vixit non inuita, cum ilico tantum inde sentiret solamen. Quantum enim mihi videtur, nihil magis luculentum dici atque commemorari potest, quo probemus, fascias etiam neruorum, atque totius corporis, infirmitati opitulari. Tanto magis vero hoc fieri potest, si debilitas certas corporis sedes infestat. Se nobis hic obuiam dare videtur ille agrestis homo GALENI *ι*), qui, cum plenioris intestini dolore, colicam vocamus, cruciaretur, allium comedit cum pane, se in consuetis laboribus exercuit, ventrem arctius cingulo praecinxit, per diem ab omni potu abstinuit, vesperi autem meracius bibit, et vna nocte, qua tota quieuit, omnem dolorem discussit. Longe vero euidentior est effectus harum fasciarum in variis casibus, quibus, ex imbecillitate ortis, crura patent, ita, vt horum, nisi illae adhibeantur, saepe frustra quaeratur sanitas. Crura ex variis occasionibus intumescunt, id quod iis potissimum accidit, qui, dum rheda, vel etiam equo, vecti, longinqua itinera faciunt, diu multumque venas, ad pedes pertinentes, comprimunt: Nec non aliis, qui per loca palustria pedibus eunt, aut in his venando ambulant. Non solum aurigae suas apud veteres habuerunt fascias, sed etiam suas venatores, quae vero, id quod etiam ex GALENO *κ*) discimus, fuerunt ἐπίδεσμοι ἐις τȣ̃το ὑφασμένοι, *fasciae ad id contextae*, quas ab aliis ὁι πρὸς ἄλλην χρείαν γεγονότων ὑφασμάτων, χιζομένων γίνονται, *quae ex tela parantur, ad alios vsus contexta, scissaque*, distinguit. Est tibialis genus, peritioribus chirurgis notum, quod, ex paulo valentiori lineo panno scissum, ita aptatur cruribus, vt illud e latere ligula possit arctari: Ein Schnür-Strumpf. Si hac fascia crura in itineribus muniuntur, pedes haud intumescunt, et auertitur omnis eorum inflatio. Summam vero vtilitatem praebet hoc fasciae genus in curandis malis crurum vlceribus,

ι) GALENVS *de Methodo Medendi Lib. XII. Cap. VIII. T. X. Edit.* CHARTERII *p. 201.*

κ) *De Fasciis l. c. Cap. II. T. XII. Edit. cit. p. 472.*

ceribus, ſi his fibrarum, ipſiusque cutis, ſubeſt quaedam infirmitas. Sola enim faſcia ſaepe reſtituti ſunt, qui remediis aliis diu fuerant fruſtra curati. Accidit aliquando, ante hos quadraginta et plures annos, Clariſſimo et magni nominis inter ſuos Viro, vt pes tibiaque ictu fulminis adurerentur. Orta ſunt mala vlcera, intentis et intumeſcentibus iis, quae circa erant. Vlcera variis remediis diu fuerunt agitata, quae omnia nihil profecerunt. Fuerunt nonnulli, qui, de partium imbecillitate cogitantes, cruri habenam iniecerunt, in cochleam ſerpentem, vt illud comprehenderet, atque laxiores partes paulo valentius adſtringeret. Sed vero, faſciarum genus, quod, ſaepius circumeundo, membrum, amplectitur, pedem non ſatis continet, leuique data occaſione, laxatur, et reſoluitur, quare nec haec res feliciter ceſſit. Tandem vero eximius illius temporis Chirurgus Amſtelodamenſis, ADRIANVS VERDVYN, cuius frequentiorem mentionem cum laude RVYSCHIVS in ſcriptis ſuis fecit, conſilium dedit de illo faſciae, vel tibialis, genere, tumido pedi aptando. Optime haec curatio reſpondit. Elapſis enim paucis diebus, deſedit tumor, et vlcera ad cicatricem peruenerunt. Relicta tamen fuit per omnem vitam debilitas in membro, ita, vt per dies, noctesque, pes hac faſcia inuoluendus, continendusque, eſſet, qui, ea reſoluta, mox iterum intumuit, ita, vt vlcera etiam renouarentur. Ab illo tempore, quo hoc vidi, frequentius adhibui hoc auxilium, praecipue in ſanandis vlceribus, a male curato eryſipelate relictis. Sed vero, paulo ſubtilior obſeruatio neceſſaria eſt, cum non omnes tumores hanc curationem recipiant, quae mortem etiam feſtinare interdum poteſt. Nam, ſi tumores atque vlcera in cruribus non per ſe inceperunt, ſed alii vetuſto morbo, veluti cachexiae, ictero, hydropi, ſuperuenerunt, non ſine pernicie adſtringuntur pedum tumores, quod humor, niſi exitum inueniat, ad ipſum ventrem reuertitur, et, dum hic magis attollitur, tandem ſummam ſpirandi difficultatem adfert. Nonnunquam tamen etiam hydropicis haec faſcia vtilis eſſe poteſt. In illis enim hydropis generibus, in quibus hominem aqua inter cutem male habet, vel, vbi multa aqua in ventrem contracta

 eſt,

eſt, ὑπὸ τὴν σάρκα et ἀσκύτην vocant, interdum morbus ad tempus leuatur, interdum etiam tollitur, et homo ad ſalutem perducitur, ſi per plures dies multus humor ex crurum vlceribus fertur. Haec vero vlcera, quandoque ſponte, rupta cute, oriuntur, quandoque ſcalpello fiunt, dum tumor ſuper talum altioribus plagis inciditur. Illa etiam, adurentibus impoſitis, vel, id quod veteribus praecipue in more fuit, candentibus ferramentis admotis, concitari queunt, quae ſemper, quacunque ratione fuerint orta, diu, moto etiam, quantum res, et gangraenae metus, permittit, pure, ſeruanda ſunt. Sed vero experientia in his curationibus docuit, effuſa tandem aqua, cutem cum adipe multum flacceſcere, atque quaſi reſolui, id quod oculis, prementeque digito, cognoſcitur. Ob quam rem, et quod ſanguis per laxatas, omnique robore defectas, arterias haud recte diffundi mouerique poteſt, is non raro ſubſiſtendo inflammationes ſuppurationesque mouet, quae, in mali habitus corpore, nunquam non poſſunt terrere. Hoc, ſi praeuidemus, cauere poſſumus, dum faſcia comprehendimus membrum, et hanc, exeunte humore, indies magis adducimus. Alia genera morborum ſunt, quae ſine faſcia, infirmitatem adiuuante, vix curantur. In hydroceles curatione, quae ſcalpello fit, interdum medentibus non inanem metum iniicit ſanguis, qui ex plaga cum periculo ruit, id quod mihi etiam accidiſſe fateor. Hoc vero profluuium ab omni ſanguinis profuſione, quae ex aliis vulneribus fieri conſueuit, differt. Nam primo die ex recenti vulnere ſanguinis parum exit, et is etiam plerumque ſua ſponte, vel impoſitis aridis linamentis, conquieſcit. Sed vero, altero circiter die, vulnus madere incipit, et ex eo copioſior humor, ab initio limpidus, poſt ſanguinolentus, fertur, quem tandem ſanguis ſincerus, rubensque, ſequitur, vt eius profuſio hominem etiam exhaurire queat. Cuius rei non alia cauſa eſt, quam, quod arteriae in teſtium velamentis, ab aquarum mole, valde diſtentae fuerint, et longinquitate temporis, quo inſedit tumor, debilitatae. Nam illae, eo tempore, quo ex inflammatione, quam omnibus vulneribus ſuperuenire neceſſe eſt, febris incurſat,

cursat, atque ea sanguis citatur, ab huius irruentis impetu ampliantur, ita, vt per illas, relaxatas, atque, tum naturali, tum vitali, renixu, destitutas, humor cum impetu transfundatur λ). Euidentis huius causae notitia ei, qui curare vult, necessaria est, quod is ab ea medendi rationem instruere debet. Nam huic infirmitati is opitulari poterit, si, effusa aqua, fasciam adhibuerit, quam *suspensorium* vocant chirurgi, illamque ita accommodauerit, vt ea scrotum, et quae ei superhabenda sunt, non tantum sustineat, sed etiam paulo magis comprimat atque adstringat. Nec alienum est, infirmatis his partibus, pannos imponere, ex vino austero, vel aceto, cui aqua misceri potest, expressos. Alia valetudinis genera omitto, in quibus fascia infirmitatibus mederi potest. De aneurysmate autem quaedam commemorabo, cum in huius curatione effectus euidentior sit, ita, vt homo, si a sola etiam vinctura praesidium petatur, magno periculo possit liberari. De illo genere loquor, quod verum appellant chirurgi, in quo arteria, caeteroquin integra, sed aliqua sua parte laxior, ita dilatatur, vt tumor rotundus nascatur, qui in brachio, aliisque membris, et exterioribus sedibus etiam super cutem prominet: id quod incidit, si exteriores arteriarum tunicae, vel quaedam earum velamenta, quibus continentur, musculorum prae caeteris aponeuroses, scalpello incisae, aliaue ratione violatae, infirmataeque, fuerint. Ab hoc, id quod neminem, qui rerum nostrarum peritus est, fugit, differt aneurysma nothum, in quo ipsa arteria vulnus accepit, ita, vt sanguis ex ea effusus inter adipem increscat, tandemque cutim etiam attollat. Vtrumque genus magna, et mortis etiam, pericula circumstant, hoc tamen discrimen intercedit, vt prius, nisi tumor, vetustate accedente, valde magnus sit, isque occalluerit, vel, nisi maior imbecillitas arteriam occupauerit, interdum ex toto possit tolli, dum, vel adstrictiori fascia, vel variis, ad id excogitatis, machinis, diu multumque comprimitur. Alterum autem scalpelli

 operam

λ) Vide historiam a Chirurgo Scoto, IACOBO IAMIESON propositam *in the Medical Essays Vol. II. Obs. XIV. p. 252.* Confer quae habet ALEXANDER MONRO *c. l. Vol. V. p. 376.* De his quaedam proposui in Dissertatione de Hydrocele, quae vero in hac scriptione fuerunt repetenda.

operam desiderat, sine qua vix sanescere potest. Iam ante aliquot annos nouam curandi viam ingressus est Clarus Regis Sardiniae Chirurgus, VERNA, de quo accepimus, eum nonnullos ad sanitatem perduxisse, quibus, ab aliis etiam derelictis, non aliud praesidium superfuit, quam hoc vnicum μ). Crebrius hoc incidere solet, si maior arteria, veluti in humero, vel femore, violata fuit, quae, nec lino constringi, potest, nec etiam cum toto membro sine magno periculo praecidi. Haec noua vero medendi ratio etiam a fascia, infirmitatem adiuuante, petenda est. Si igitur in aliquo membro, veluti brachio, arteria laxior intumuit, vel etiam laesa sanguinem profudit, is iubet ante omnia homini plurimum sanguinis detrahere, cum in hac curatione sanguinis profluuium, et effusae per id fractaeque vires, non tam inter salubria, quam inter necessaria, sint. Oportet hominem per plures dies exsanguem, et quasi eneruatum, in lectulo iacere, qui etiam modico victu, a fame propiore, non alendus, sed sustinendus, est. Corpore sic praeparato, flexo etiam prius, et ad latus adducto, brachio, vt illud post commode ad pectus deligari, et, mitella inuolutum, suspendi, queat, accommodandae sunt singulis digitis minores angustioresque habenae, quae, ab extremis orsae, saepius circumeundo, quasi in cochleam serpunt, sursumque versum tendunt. Desinunt quinque illae fasciae in suprema digitorum parte, quas alia comprehendit, quae a manu incipit, et per brachium adscendit. Vbi ad aneurysma ventum est, ei obiicitur triplex linteolum, liquore quodam adstringente, vel frigida aqua, madens, et super hoc fascia ter in orbem circumagitur, quae tandem ad humerum tendit. In hoc etiam paulo densiorem angustioremque pannum, *splenium* vocant, arteriae, cui a brachio nomen est, imponi, fasciisque comprehendi, oportet. Fascia tandem in summo humero finitur, vel per pectus atque omoplatas procedit, et, postquam aliquoties circumiit, sistitur. Continendum sic membrum est ad quin-

μ) Hanc curandi viam iam olim proposuerunt BERNARDINVS GENGA *in Anatomia Chirurgica dell' Ossa, et Muscoli del Corpo umano, in Bologna* MDCLXXXVII *Lib. II. Cap. XXIV. p. 219.* et IOHANNES MARIA LANCISIVS *de Motu Cordis et Aneurysmatibus Lib. II. Cap. I. Propos. XI. p. 98.*

quinquagesimum vsque diem, ita, vt fasciae etiam haud resoluantur, in quas saepe ingerendum est alcohol, aliusue liquor, qui reprimendi facultatem habet. Etiam oportet illas, si laxae visae fuerint, adduci, et paulo valentius adstringi, ita tamen, ne aliquid offendant, et, ne id, quod adstrictum est, alienetur, vel gangraenae opportunum fiat. Postquam tandem, resoluta fascia, omnis tumor resedit, diu tamen illa sedes alia fascia, obiecto etiam panno, comprehendi debet, vel aptata machina comprimi. Sequitur plerumque debilitas in brachio, vt caro etiam emacrescat, quare, vbi sanitas, quae in eiusmodi casibus esse potest, venit, infricatio adhibenda membro, idque paulatim ad vsus suos promouendum exercendumque est. Homini vero, vt post longam abstinentiam vires suas recipiat, vitae genus non subito mutandum est, cauendumque, ne inordinate agat. Debet paulatim a fame ad pleniorem cibum, a quiete ad exercitationem, transire, vt non, nisi post multum tempus, arbitrio suo viuat. Sed vero, et mihi transeundum est ad id, quod hac scriptione exequi debeo. Significanda enim est πανήγυρις ab Ordine nostro celebranda, qui dignissimo Candidato summos in arte honores, ad quos virtutis via grassatus est, decreuit.

VIR CLARISSIMVS ATQVE DOCTISSIMVS

IOHANNES BENIAMIN BOEHMER,

ARTIVM MAGISTER ET MEDICINAE BACCALAVREVS,

anno huius Seculi XVIII. Lignitii Patre BENIAMINO, *Myropola*, et Matre ANNA IVLIANA ex gente NEVHAVSIA natus, familia non tam luculenta et locuplete, quam honesta ac frugali, exceptus fuit. Pater ei, cum nondum ex ephebis excessisset, ereptus est, quare optima mater, quamuis re familiari parua atque tenui esset, nostrum ad omnem pietatem virtutemque edu-

 cauit;

cauit; quae ſuperſtes iam de filii honoribus, naſcenteque fortuna, laetatur. In patria, optimorum magiſtrorum fidei commiſſus, rudimenta poſuit, atque etiam literarum humaniorum ſtudiis creuit, quamuis ei, quod omnium rerum attenuata inopia eſſet, vt hanc ſuſtentaret, non parum temporis in aliorum liberorum inſtitutione eſſet conſumendum. Diſcendi enim cupiditate incitatus, omnes fortunae iniurias animi conſtantia atque firmitate ſuperauit. In hac etiam perſeuerandum fuit, cum anno Seculi triceſimo ſeptimo in hanc noſtram Muſarum ſedem veniſſet, vt medicae arti, quae miro deſiderio eum, adhuc puerum, affecerat, ſtuderet. Praeſtantiſſimos in hac, nec non in Philoſophia, quam Medicinae adiunxit, Profeſſores ſecutus, omnium animos ſibi ingenio, ſedulitate, modeſtia, moribusque compoſitis, conciliauit. Nouo autem quaſi ſtimulo ad literarum artisque ſtudium incitatus fuit, cum tandem quaedam diligentiae ſubſidia obtinuiſſet, quibus egeſtatem poterat leuare. Emenſus eſt perquiſitius et diligentius omne curriculum ſtudiorum, quae eo deduxit, vt iam non minus ad tradendam, quam faciendam, Medicinam idoneus videatur. Perhibere poſſum ei harum rerum teſtimonium, quod is per plures annos me docentem non ſolum audiuit, ſed mecum etiam familiariter vixit. Varia enim munia, quae, pro ſuo in me amore, lubens ſibi depopoſcit, obiit, measque ſubinde partes, aegros inuiſendo, iisque medendo, atque varia, quae ad librorum aliarumque rerum ſupellectilem attinent, procurando in ſe ſuſcepit. In publicis etiam ingenii exercitationibus commentationibusque, quibus ſe ſuosque profectus oſtendit, operae plurimum ponere ſolitus eſt. Ex Philoſophorum ſuggeſtu Praeſide Excellentiſſimo HOFFMANNO, iam Freibergae iis, qui rerum metallicarum procurationem habent, aſſidente, *de Matricibus metallorum*, in Medicorum vero acroaterio LVDWIGIO, Celeberrimo Viro, moderatore ter *de vario argumento* diſputauit. Anno MDCCXLI. publice dicta Oratione L. BARONEM DE SILVERSTEIN, Maecenatem demortuum, ex cuius legato annuum ſtipendium acceperat, laudans,

dans, memoris animi officium probauit. Anno praeterito Philosophorum laurea decoratus eſt, quam dignitatem hoc, iam vertente, anno doctiſſima Diſſertatione *de Pſyllorum, Marſorum et Ophiogenum, aduerſus ſerpentes eorumque ictus virtute*, quam publice propoſuit, ſtrenue, plaudentibus omnibus, defendit. Vt vero tandem honores, qui non triuialem artis noſtrae ſcientiam habentibus dari conſueuerunt, et, cum his, in ea facienda authoritatem, conſequeretur, Ordini noſtro ſe exhibuit, et tentamina, quibus in eius profectus inquiſiuimus, ſubiit. Summam ſpem, quam iam dudum de eo habueramus omnes, non confirmauit tantum, ſed etiam ſuperauit. Quare, cum noſter Candidatus tot eruditae diligentiae ſpeciminibus, atque tot liberalioris doctrinae decoribus, eniteat, gaudeo, ab Ordine noſtro mihi poteſtatem atque Pro-Cancellarii authoritatem datam fuiſſe, vt iam eum in publicum producere, et ei, quos ſibi poſtulat petitque honores, titulosque, deferre queam. Quibus quod perdignus ſit, vel iudicium honeſtiſſimi Viri confirmat, qui neceſſarios ad id ſumptus ſuppeditauit. REMIGIVS GEBICKE, clarus inter noſtrates Mercator, cognitis noſtri Candidati virtutibus, iis honorem habuit, tabulisque, quibus vltimam voluntatem expreſſit, pecuniam reliquit, ſanxitque, vt hanc is in illos honores aſſequendos impenderet. Commemorabile factum! quod tum noſtro, tum maxime beate defuncto, honori eſſe poteſt, cum rarum ſit, bonam mentem a locupletioribus nummatisque amari, qui, dum diuitias exſtruunt, ſaepe, vt Satyrici verbis vtar, non literatores tantum, ſed omnes fere literatos oderunt. Vt vero ego iam mihi demandatum munus recte, et more maiorum, exequar, proximum diem III. Septembris conſtituo, quo Noſter Diſſertationem *de Hydrocele* publice propoſitam dicendo diſputandoque contra commilitones tuebitur. Erudita contentione finita, ego ei poteſtatem dabo, et, quod aiunt, Licentiam,

ſibi

ſibi Doctoris nomen titulumque adſciſcendi. Vos, RECTOREM MAGNIFICVM, CELSISSIMVM PRINCIPEM, ILLVSTRISSIMVM LANDGRAVIVM, COMITES ILLVSTRISSIMOS, VTRIVSQVE REIPVBLICAE PROCERES GRAVISSIMOS, *Academiae Ciues Generoſiſſimos ac Nobiliſſimos*, ea, qua decet, obſeruantia, humanitateque rogo atque obteſtor, vt frequenti honorificentiſſimoque conuentu hunc feſtum diem nobiscum celebretis, de Candidati praeſtantia ipſi cognoſcatis, et de feliciter confecto ſtudiorum curriculo illi congratulemini. Huius beneficii memores, enitemur, vt quauis occaſione VOS pleniori obſequio, gratoque officio, poſſimus demereri. P. P. D. D. XI. poſt Trinit. Anno MDCCXLV.

LIPSIAE
LITERIS LANGENHEMIANIS.

